

Spørgsmål - Gravende dyr

Mellem 60-teestedet på hul 14 og fairway på hul 3 er der et smalt stykke rough, med mange huller og tuer efter gravende dyr.

Bolden ligger i en fordybning mellem to flade tuer. Det er en venstrehåndet spiller der skal slå. Det er ikke mulig, at finde en stance, der ikke er lidt generet af tuer eller huller. Der spilles hulspil.

Spilleren ønsker at droppe fri af genen. Men modstanderen hævder, dels at genen ikke er tilstrækkelig til, at der må tages lempelse, fordi tuerne er jævnet ud, dels at der ved eventuel lempelse skal droppes i rough, da der ikke må opnås et bedre lege end hvis der ikke havde været gravende dyr.

Jeg er overbevist om at det er §25 der besvarer en del af spørgsmålet. Men hvilke regler er i spil i ovennævnte situation, og hvordan håndterer man en modstander der henviser til regler der mig bekendt ikke eksisterer.

Svar

Det er ganske rigtigt Regel 25, som kommer i anvendelse. Der er tale om unormale overfladeforhold, som i Golfreglernes definitionsafsnit præciseres således: ”Unormale overfladeforhold” er alt tilfældigt vand, areal under reparation eller hul, tue eller løbegang på banen lavet af et gravende dyr, krybdyr eller en fugl.

I det omhandlede tilfælde ligger bolden through the green og uden for en vandhazard. I.h.t. Regel 25-1 er unormale overfladeforhold til gene for spillet, når en bold ligger i eller berører en sådan forekomst, eller når forekomsten er til gene for spillerens stance eller området for hans tilsigtede sving. I så tilfælde må en spiller, med mindre bolden ligger i en vandhazard, tage lempelse for unormale overfladeforhold, ved at spilleren løfter bolden og uden straf dropper den inden for en køllelængde fra og ikke nærmere hullet end det nærmeste punkt for lempelse, d.v.s det nærmeste punkt hvor de unormale overfladeforhold ikke giver gene for boldens lege, hans tilsigtede sving eller stance.

I spørgsmålet hævder modstanderen at genen ikke er tilstrækkelig til at opnå lempelse. Hvis der ikke kan opnås enighed om dette punkt, kan spilleren gennemføre sit drop og spille videre under modstanderens protest, som så må afgøres efter spillet, hvis en dommer eller anden regelkyndig ikke kan tilkaldes på stedet. Hvis modstanderens protest tages til følge taber spilleren hullet.

M.h.t. modstanderens påstand om, at der ikke må opnås bedre lege, er det alene regel 25-1's bestemmelse om droppetstedet som er afgørende, d.v.s et sted inden for en køllelængde fra det nærmeste sted, hvor de unormale overfladeforhold ikke er til gene, og ikke tættere på hullet.

Peter Sparre Andersen